

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

*ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρας 15*

1. Τρίτη. Ναοῦμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος (†792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 8-14)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 45-48).

2. Τετάρτη. Ἀββακοῦμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὀσίου (†251), Μυρόπτης μάρτυρος (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 18-20, β' 8-15)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

3. Πέμπτη. Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆ νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος (†1813).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. γ' 1-13)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 9-18).

4. Παρασκευή. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος (†306), Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ (†760). Σεραφεῖμ Φαναρίου ἱερομ. (†1601).

Εἰς τὴν θ'. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναιῷ. Μετὰ τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ ἐσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ὀσίου...*» (Παρακλ., ἤχ. πλ. β', Τετ. ἐσπέρας). [Εἰς τὸ μεσονυκτικόν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὸν τῆς ἀγίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου (ἐὰν ὑπάρχουν εἰς τὸ Μηναιῶν)].

Ἀπολυτίκια, τῆς ἁγίας «*Βαρβάραν τὴν ἁγίαν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*». Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ κοινὸς τῶν ἁγίων. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». Ἐξαποστειλάρια μετὰ θεοτοκίου καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας «*Βαρβάραν τὴν ἁγίαν*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τῆς ἁγίας, τοῦ ὁσίου καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ., «*Πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' Ματθ., «*Ἦκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Ματθ. ε' 24-34). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημειώσεις. 1. Ὅπου ἐορτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἁγία Βαρβάρα, ἡ ἀκολοθία αὐτῆς ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος. Ἄν τυχὸν τὸ Μηναιὸν παραθέτῃ τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ἀναγνώσκειται Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. Ματθ., «*Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*» (Ματθ. κε' 1-13).

2. Εὐθετώτερον ἀρμόζει ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς μάρτυρος τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῆς γ' ἐβδ. Ματθαίου, αἱ φράσεις τοῦ ὁποίου «...ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων... καὶ μαστιγώσουσιν ὑμᾶς... παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον καὶ θανατώσουσιν ἡμᾶς» ἐναρμονίζονται ὡς ἄριστα πρὸς τὰς λεπτομερείας τοῦ μαρτυρίου τῆς ἁγίας ὅθεν προτιμότερον τοῦτο τοῦ εἰθισμένου διὰ γυναικας μάρτυρας (αἰμορροούσης).

5. Σάββατον. † Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (†532)· Διογένους μάρτυρος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Βαρβάραν τὴν ἁγίαν*», Δόξα, «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*» κοντάκιον «*Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς*».

«*Ἡ ἀκολοθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ*» (Τ.Μ.Ε. 5 Δεκ. §1)

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 3 προσόμοια εἰς 6, Δόξα, «*Τὸ κατ' εἰκόνα, τηρήσας*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίου τοῦ ἀποδιδομένου ἤχου «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «*Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη*», Καὶ νῦν, «*Δέσποινα, πρόσδεξαι*» (Παρακλητική, Πέμπτη πρωί, ἤχος πλ. δ΄).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τοῦ ὁσίου, τὸ τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «*Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*». Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου...*» καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς Θεοτόκου «*Πολλοῖς συνεχόμενος*» (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ ὁσίου (ἄνευ τῶν εἰρμῶν).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*» «*Τὴν τιμωτέραν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ καὶ οἱ αἶνοι μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος -μετὰ προκειμένου τοῦ μνηολογίου- τοῦ ὁσίου, Σαβ. κζ' ἐβδ. Ἐπιστ., «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Εἰς μνημόσυνον*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣ' (Γ' ΛΟΥΚΑ). † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ (†330). Ἦχος α'. Ἐωθινὸν δ' (τυπικὸν βῆς Δεκεμβρίου §§4-6).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «*Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς*» κοντάκιον «*Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 4 «*Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «*Ἱεραρχῶν τὴν καλλονήν*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ*», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «*Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Κανόνα πίστεως*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν*», τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστὶ*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Κανόνα πίστεως*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ στιχολογίας τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τοῦ Γαβριήλ*»)· εἶτα τὸ τῆς β΄ στιχολογίας κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Τῶν πιστῶν προϊΐστασαι*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Προστάτης θερμότητος*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Ταχὺ δέξαι, δέσποινα*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ β΄ τοῦ ἱεράρχου «*Ἀπόρφ γλώττη καὶ χεῖλεσιν*» (ὡς ὁμόηχος) ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλεται τὸ μεσῳδιον τοῦ ἱεράρχου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» (γ'), τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες», τοῦ ἱεράρχου «Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα», «Μεγάλως σε ἐδόξασε» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Σοφίαν ἐνυπόστατον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 4 «Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», «Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἱεράρχου «Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, σκιρτήσωμεν ἑόρτια», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Κανόνα πίστεως» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ ἱεράρχου, Δεκ. 6, «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέιχετε» (Ἑβρ. γ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ι' Λουκᾶ, «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν» (Λκ. γ' 10-17).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

7. Δευτέρα. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων (†397). Ἀθηνόδωρου μάρτυρος.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 1-10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 27-44).

8. Τρίτη. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, Παταπίου ὁσίου († η' αἰ.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.)· Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 11-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 12-19).

9. Τετάρτη. Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας ᾠδῆς τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). ᾠδῆς τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον (ἄνευ πολυελέου) τὰ καθίσματα τῆς ἀΐτιχολογίας ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, εἶτα τὸ τῆς β΄ στιχολ. «*Ἀδάμ, ἀνακαινίσθητι*» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀναβόησον, Δαυίδ*» καταβασίαι οἱ εἰρμὸι «*Χριστὸς γεννᾶται*» «*Τὴν τιμιωτέραν*» αἶνοι καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον τῆς ἁγίας «*Εορτάζει σήμερον*» Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 4ης Δεκ.– τῆς ἁγίας, 23 Σεπτ., «*Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν*» (Γαλ. δ΄ 22-27)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. ς΄ ἑβδ. Λουκᾶ, «*Οὐδεὶς λύχνον ἄψας*» (Λκ. η΄ 16-21)· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

10. Πέμπτη. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ΄ αἰ.), Ἐρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κζ΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. ς΄ 17-21). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ΄ ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα΄ 28-33).

11. Παρασκευή. Δανιὴλ ὀσίου τοῦ στυλίου. Λουκᾶ τοῦ νέου (†980).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κζ΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Τιμ. α΄ 1-2, 8-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ΄ ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα΄ 37-κβ΄ 8).

12. Σάββατον. † Σπυριδῶνος Τριμιθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ (†348). Ἰωάννου ὀσίου, ἐπισκόπου Ζιχνῶν (†1333).

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 12 Δεκ. §1). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Τῆς συνόδου τῆς πρώτης*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ*». Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἱεράρχου, Νοεμ.

13, «*Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ἰω. ι´ 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρωμῶν καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου ἄνευ εἰρωμῶν. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». **Εἰς τὴν λειτουργίαν** κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, Κυρ. κς´ ἐπιστ., «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Ἐφεσ. ε´ 8-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Νοεμ. 13, «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι´ 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ´. «*Τῶν ἁγίων προπατόρων*». Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ´ αἰ.)· Λουκίας μάρτυρος (†304). Ἦχος β´. Ἐωθινὸν ε´ (τυπικὸν Κυριακῆς ἁγίων προπατόρων §§ 1-3).

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν προπατόρων ζῆτει μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «*Τῆς συνόδου τῆς πρώτης*» κοντάκιον «*Τῷ πόθῳ Χριστοῦ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ*», ἀναστάσιμα 6, τῶν προπατόρων 4, Δόξα, «*Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας*», Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα*», Καὶ νῦν, «*Ἀσπύρωσ ἐκ θεοῦ Πνεύματος*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἑστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ´ εἰς τὴν α´ στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α´ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Πάντα ὑπερ*

ἐννοιαν»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν προπατόρων «*Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν*» ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ἢ ὑπακοῆ «*Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*» «*Τὴν τιμωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» (γ΄), τὸ ε΄ ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός*», τῶν προπατόρων «*Πατέρων μνήμην σήμερον*», «*Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν*» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «*Ἀγνὴ παρθένε*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν προπατόρων προσόμοια 3 εἰς 4 –μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν προπατόρων «*Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ὅτε κατήλθες*», «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκειμένον τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων Ἀπόστολος: προεόρτιος, Κυρ. κθ΄ ἐπιστ., «*Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ*» (Κολ. γ΄ 4-11): Εὐαγγέλιον: Κυρ. ια΄ Λουκᾶ, «*Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον*» (Λκ. ιδ΄ 16-24, Μτθ. κβ΄ 14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

14. Δευτέρα. Θύρσου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†286-287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κη΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Τιμ. β΄ 20-26): Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. η΄ 11-21).

15. Τρίτη. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰανθίας (β' αἰ.)

«Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν» (Τ.Μ.Ε., 15 Δεκ. §1), ἢ τοι μετὰ Παρακλητικῆς, ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἔσπερινόν καὶ ἄνευ καταβασίων εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. **Εἰς τὴν λειτουργίαν** κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον» Ἀπόστολος: τοῦ ἱερομάρτυρος, 15 Δεκ., «Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον» (Β' Τιμ. α' 8-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. α' ἔβδ. νηστ., «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν» (Ματθ. β' 23-γ' 5)· κοινωρικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Ἐλευθέριον ναοὺς ἡ ἐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἄνευ Παρακλητικῆς.

16. Τετάρτη. Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλείσης (†894), Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων (†634).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κη' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. δ' 9-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἔβδ. Λουκᾶ (Ματθ. η' 30-34).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Μόδεστον ναοὺς ἡ ἐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἢ τις εὐρίσκεται ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου) ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς ἢ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

17. Πέμπτη. Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ (†1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 17 Δεκ. §1). Ἀπόστολος: προφήτου, α' Κυρ. ἐπιστ. (ἁγ. Πάντων) (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἔβδ. Λουκᾶ (Ματθ. θ' 10-15). Κοινωνικὸν εἰς προφήτας «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Διονύσιον ναοὺς ψάλλεται ἡ ἐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἢ τις εὐρίσκεται ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου), ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγνώσματα τοῦ ἱεράρχου, ἃ ζῆτει Νοεμβρίου 13η. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν νέων καταλιμπάνεται ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

18. Παρασκευή. Σεβαστιανού, Ζωής κ.λπ. μαρτύρων (†287).

Ἐπίστολος ἡμέρας, Παρ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Τιτ. α' 15-β' 10)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μο. θ' 33-41).

19. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Βονιφατίου μάρτυρος (†290). Ἄρεως (†308), Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Προβάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου (τυπικὸν 20ῆς Δεκεμβρίου §§2-3).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου 3 καὶ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου ἕτερα 3, Δόξα, «*Θεοφόρε Ἰγνάτιε*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἤχου «*Παρήλθεν ἡ σκιά*».

Εἰσοδος δὲν γίνεται: «*Φῶς ἰλαρόν*» (ἄνευ μέλους), τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ..

Ἐπίστιχα τὰ 3 μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς (παραλειπομένου τοῦ νεκρωσίμου), Δόξα, τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου «*ὦ τῆς στερεᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς*», Καὶ νῦν, «*Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη*» (Παρακλητικὴ, Δευτέρα ἐσπέρας, ἤχος α'). Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Τὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς (ἄνευ τῶν δύο νεκρωσίων εἰς τὴν β' στιχολογίαν).

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς «*Τὴν Μωσέως ᾠδὴν*» (μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ἄνευ τοῦ νεκρωσίμου τροπαρίου), ὁ τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου «*Φαιδρῶς ἐορτάζοντες*» (ἐκ τοῦ ὁποίου ἐν ἐκάστη ᾠδῇ λέγονται τὰ 3 πρῶτα τροπάρια καὶ εὐθὺς τὸ θεοτοκίον), καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου «*Προθύμω λογιμῶ*». Καταβασίαι σήμερον δὲν ψάλλονται.

Ἐν τέλει τῆς γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Ὅτι στείρα ἔτεκε*» τοῦ κανόνος τοῦ ἁγ. Βονιφατίου μετὰ τὴν αἴτησιν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἁγ. Βονιφατίου (χῦμα), καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου «*Ἐξ Ἐφᾶς ἐκλάμπας*», Δόξα, τὸ τοῦ

ἅγ. Βονιφατίου «*Τιμήσας τὸν Θεόν*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Τὸν πάντων ποιητὴν*». Ἐν τέλει τῆς ς΄ ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Ἐβόησε προτυπῶν*» τοῦ κανόνος τοῦ ἅγ. Βονιφατίου μετὰ τὴν αἵτησιν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἅγ. Ἰγνατίου, καὶ τὸ συναξάριον τῆς 19ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η΄ ᾠδῆς «*Λυτρωτὰ τοῦ παντός*» (κανὼν ἅγ. Βονιφατίου)· στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*»· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς «*Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς*» (κανὼν ἅγ. Βονιφατίου) [καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»].

Ἐξαποστειλάρια τὰ δύο τοῦ ἅγ. Ἰγνατίου «*Σίτος ὑπάρχω, ἔλεγε*», «*Ὡς τετρωμένος ἔρωτι*» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «*Σοφίαν ἐνυπόστατον*» (ζήτει τῆ 13ῃ τοῦ μηνός). [Οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰῶν χῦμα.]

«*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα. Ἀπόστιχα τῶν αἰῶν τὰ 3 μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωῆχου «*Τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες*», «*Τῶν ἁγίων σου τὰ πλήθη*», «*Πᾶσα πόλις καὶ χώρα*» (τὸ νεκρώσιμον καταλιμπάνεται), Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου «*Στήλη ἔμψυχος*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «*Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη*» (Παρακλητικῆ, Δευτέρα ἐσπέρας, ἦχος α΄).

«*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου «*Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθε*» κ.τ.λ.. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου «*Καὶ τρόπων μέτοχος*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Ἀπόστολος – μετὰ τοῦ προκειμένου τοῦ Σαββάτου– Σαβ. πρὸ τῶν Χριστουγέννων, ζήτει τῷ Σαβ. κς΄ ἐβδ. ἐπιστ., «*Προῖδοῦσα ἡ γραφή*» (Γαλ. γ΄ 8-12)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. ιβ΄ Λουκᾶ, «*Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως*» (Λκ. ιγ΄ 19-29). Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*» (ἡ προτιμότερον «*Εἰς μνημόσυνον*»), καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἄδαμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων». Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου (†107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας (†323), Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου (†1652). Ἦχος γ', ἐωθινὸν ς' (τυπικὸν Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περ. β' §§4-6).

Τὴν ἀκολουθίαν ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. «Καὶ τρόπων μέτοχος» κοντάκιον «τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προομιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, προεόρτια 3 «Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ» κ.λπ. καὶ τῶν πατέρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον πιστοὶ» κ.λπ., Δόξα, «Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα «Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ» κ.λπ., Δόξα, «Χαίρετε, προφηῆται τίμιοι», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Ἴδου καιρὸς ἤγγικεν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα», Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «Βολίδες ἀστράπτοντες», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Ἄκουε, οὐρανέ» τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ἀνὰ δύο ἀναστάσιμα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐτῶν

ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν προεόρτιον κάθισμα («Ὁ κλίνας οὐρανοῦς», «Ἀγάλλου, ἡ Σιών», ἃ ζήτει εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 20ῆς τοῦ μηνός). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς´) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῶν πατέρων «Κύματι θαλάσσης», μετὰ δὲ τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μὲ στίχον «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε», τὰ ἐπόμενα μὲ στίχον «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν ἀπὸ γ´ ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· ἀφ´ ς´ τὸ προεόρτιον τῆς Κυριακῆς κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, τὸ συναξάριον τῆς 20ῆς τοῦ μηνός καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται» «Τὴν τιμωτέραν», «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» (γ´), τὸ ς´ ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», τὸ τῶν πατέρων «Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι» καὶ τὸ προεόρτιον «Εὐφραίνου, Βηθλεέμ».

Εἰς τοὺς αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «Ἄρσόν σου τὴν φωνὴν» κ.λπ. εἰς 4-εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα-, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν πατέρων «Τῶν νομικῶν διδαγμάτων», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ», «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. πρὸ τῶν Χριστουγέννων, «Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ» (Ἐβρ. ια´ 9-10, 32-40). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτθ. α´ 1-25).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Ειδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον εἰσέρχονται εἰς πάσας τὰς τακτικὰς ἀκολουθίας οἱ ἐν τῷ Μηναιῷ προεορτίοι ἕνιοι τῶν Χριστογενῶν, οἳ τινες καὶ ἀναπληροῦν ἐν ταῖς καθημεριναῖς τοὺς ἕνιοις τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ὁποία σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ἰανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§52-63).

3. Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ εἰς τὸ Μηναιὸν διὰ τὰ ἀπόδειπνα ὑπάρχοντες διώδιοι ἢ τριώδιοι ἢ πλήρεις κανόνες (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὗς λέγεται τὸ τρισάγιον.

4. Ὡς τῆς 24ης Δεκεμβρίου εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον» ὅπου δ' ἂν τελεῖται πανήγυρις, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται».

21. Δευτέρα. Ἰουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων (†304). Θεμιστοκλέους μάρτυρος (†251).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. γ' 5-11, 17-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 42-ί 1).

22. Τρίτη. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας (†304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότης μαρτύρων.

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερω. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. δ' 1-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 2-12).

23. Τετάρτη. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων († γ' αἰ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἧτοι τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ε' 11-ς' 8). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 11-16).

24. Πέμπτη. Εὐγενίας ὀσιομάρτυρος (†262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκια «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ», Δόξα «τὴν πολυθαύμαστον» κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Ἄρχων ἐξ Ἰούδα» (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτὲ» λέγεται ἢ (μεγ.) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλοι ὥραι (τυπικὸν 25ης Δεκεμβρίου, περίπτωσις α΄ §§2-5). Εἰς τὴν α΄ ὥραν «Εὐλόγητος ὁ Θεός», [*«Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεὺ οὐράνιε»,*] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον. Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ΄, τῆς δ΄ καὶ τῆς θ΄ ὥρας, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον) θυμῶ [*προπορευομένου λαμπαδοῦχου*] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου).

Ὁρα θ´. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ ἀ΄ χορὸς ψάλλει Δόξα Πατρὶ, ὁ β΄ Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει –κατὰ στίχον– «εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου» τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου*» (τὸν μὲν πρῶτον τοῦτον στίχον λέγει τρίς, καὶ συνεχίζει τοὺς λοιποὺς «*Ράκει καθάπερ βροτὸς*» κ.λπ. ἀνὰ μίαν μέχρι τοῦ «*Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν, Χριστέ*», ὃ περ ἐπαναλαμβάνει τρίς, τὸ δὲ «*Δεῖξον ἡμῖν ἅπαξ*») εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον, μεθ' ὃ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορῖαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ] λέγεται εὐθὺς ἢ (μικρὰ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ

Ὁ μέγας ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμιακός, ἡ μεγάλη συναπτή.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 4 «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ» κ.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον ἰδιόμελον «Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἰλαρόν», καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκονται τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ ἀ' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός· εἶτα ὁ ἀ' χορὸς τὸ τροπάριον «*Λαθὼν ἐτέχθης*», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «*Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πς' (86ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀ' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Λαθὼν ἐτέχθης*» ὁλόκληρον. Εἶτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «*Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν*» μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον «*Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου*», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «*Μάγους ὀδηγήσας*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἡβ' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἀνέτειλας, Χριστέ*» ὁλόκληρον. Εἶτα τὸ η' ἀνάγνωσμα «*Προσέθετο Κύριος*», μεθ' ὃ «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς*» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Ἀπόστολος: τοῦ ἔσπερινοῦ, Σαβ. ἀ' ἔβδ. νηστ., «*Πολυμερῶς καὶ πολυτροπῶς*» (Ἐβρ. ἀ' 1-12)· Εὐαγγέλιον: τῆς γ' ὥρας, «*Ἐξῆλθε δόγμα*» (Λκ. β' 1-20).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

25. Παρασκευή. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τυπικὸν 25ης Δεκεμβρίου, περίπτωσις ἀ' §§7-8.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς (παραλειπομένων τῶν πρὸ τῶν

δύο τελευταίων ιδιομέλων ύπαρχόντων στίχων τῆς μικρᾶς δοξολογίας Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ στίχου τοῦ ἔσπερινοῦ «*Μέγα καὶ παράδοξον*» κ.λπ., ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, Δόξα, «*Εὐφράνθητι, Ἰερουσαλήμ*», Καὶ νῦν, «*Σπηλαίω παρῶκησας*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἢ γέννησίς σου, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἢ γέννησίς σου, Χριστέ*» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειρᾶν τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ προκειμένον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν («*ἄνευ στίχων*»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β΄ κανόνος· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ἢ ὑπακοῆ «*Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν*» χῦμα· ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*» καὶ «*Ἔσωσε λαόν*» (ἀντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*), ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναιῷ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν μεγαλυναρίων «*Μεγάλυνον, ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον*» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχῆ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*».

Τὸ ἐξαποστειλᾶριον ἐκ τρίτου, οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιῦ, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἢ γέννησίς σου, Χριστέ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφρμνίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε ὦμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἢ γέννησίς σου, Χριστέ*» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἢ παρθένος*

σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Ἄντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἄπόστολος: τῆς ἑορτῆς –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ–, 25 Δεκ., «Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. δ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 25 Δεκ., «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ» (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ ἀλληλουία» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» ἅπαξ. Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Σημείωσις. Ἄπὸ τῆς σήμερον ἕως τῆς 4ης Ἰανουαρίου (2010) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

26. Σάββατον. † Ἡ σὺνάξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων ἱερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ (†840).

Εἶδησις. Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ᾧρα ἐμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τυπικὸν 25ης Δεκ., §§ 9-11, καὶ ὑποσημ. 5). Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸν προουμιανὸν δὲν γίνεται στιχολογία Ψαλτηρίου. Μετὰ τὴν εἴσοδον κ.λπ., τὸ μέγα προκειμένον «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» (τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τρίς). Ἀπόλυσις, ὡς χθές. Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί», «Τί θαυμάζεις, Μαριὰμ» ἐκ δευτέρου ὁ ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν, ὡς χθές ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος σήμερον» καὶ τὸ μεσῳδιον κάθισμα «Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανός» (ᾧρα χθές μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν)· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ μόνον τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνος «Ἔσωσε λαόν» ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς χθές, καὶ εἶτα «Μεγάλυνον, ψυχὴ

μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τῇ 26ῃ), δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εισοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς χθές ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου αὐτοῦ– Σαββάτου μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα, ζῆτει Σαβ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ., «Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην» (Α' Τιμ. ς' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα, «Ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί» (Μτθ. ιβ' 15-21). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ ἀλληλούια» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Ἀπόλυσις ἢ τῆς ἐορτῆς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον ἕως τῆς 30ῆς Δεκ. τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἐορτῆς· τὴν μὲν 27ην καὶ 29ην ὁ α' κανὼν, τὴν δὲ 28ην καὶ 30ὴν ὁ β'. Καταβασιαί, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, «Ἐσῶσε λαόν».

2. Ἔως τῆς 31ῆς Δεκεμβρίου ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς· εισοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκει».

3. Ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τῆν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣ'. «Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου (†34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ (†840). ἤχος δ'. Ἐωθινὸν ζ'.

Τυπικὸν 25ῆς Δεκεμβρίου §§12-15 (τὰ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ῆς Δεκεμβρίου).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, τῶν θεοπατέρων 3 καὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἕτερα 3, Δόξα, «Μνήμην ἐπιτελοῦμεν», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου Στεφάνου «*Πρῶτος ἐν μάρτυσιν*», Καὶ νῦν, «*Χορεύουσιν ἄγγελοι*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸ φαίδρον τῆς ἀναστάσεως*», «*Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ*», Δόξα, τοῦ ἁγίου Στεφάνου «*Βασίλειον διάδημα*», Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς... καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...*»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ θεοτοκίων (ζήτει τῇ 27ῃ). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ τοῦ μνήστορος «*Χριστοῦ θεράπον μακάριε*» καὶ ὁ τοῦ πρωτομάρτυρος. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα «*Πατὴρ ὡς ἀληθῶς*», Δόξα, τοῦ πρωτομάρτυρος «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς «*Χορὸς τῶν προφητῶν*» ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὰ συναξάρια.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμῶν «*Ἔσωσε λαόν*» «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...]* Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» (γ΄), τὸ ζ΄ ἀναστάσιμον «*Ὅτι ἤραν τὸν Κύριον*», τῶν θεοπατόρων «*Σὺν Ἰακώβω μέλψωμεν*», τοῦ πρωτομάρτυρος «*Ὁ πλήρης θείας χάριτος*» καὶ τὸ ἐν συνεχείᾳ τῆς ἑορτῆς «*Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι*».

Εἰς τοὺς αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ πρωτο-

μάρτυρος ιδιόμελα 4 «Ἀθλοφορικὸν στέφανον» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ», «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, τὸ ιδιόμελον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα «Αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἀκριβῶς ἔχουν εἰς τὸ Μηναῖον.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστας ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα», «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ», «Βασιλεῖον διάδημα» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ (Δεκ. 27) προκειμένου–, ζητεῖ Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ., «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως» (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα, «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

28. Δευτέρα. Τῶν ἁγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδεῖα καέντων μαρτύρων (†302). Γλυκερίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. η' 7-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 46-52).

29. Τρίτη. Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων Μαρκέλλου ὀσίου. Γεωργίου Νικομηδεῖας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. θ' 8-23)· Εὐαγγέλιον: νηπίων, θ' ὥρας Χριστουγέννων (Μρ. β' 13-23).

30. Τετάρτη. Ἐνυσιάζ ὀσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (†285-305). Φιλεταίρου μάρτυρος (†351), Λέοντος ὀσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεών ὀσιομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Τυρνάβῳ (†1812).

Συμφάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μελάνης, διότι αὔριον ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ι' 1-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 22-26).

31. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὀσίας τῆς Ῥωμαίας (†449), Ζωτικοῦ ὀρφανοτρόφου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς (25 Δεκεμβρίου) ἄνευ ὄμως τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ πολυελέου.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἐσπερίων γίνε-
ται εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα καταλιμπάνονται. Ἀπόστιχα τὰ τῆς ἐορ-
τῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησις σου, Χριστέ*» γ'. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγεται τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθι-
σμα οὔτε Εὐαγγέλιον. Ἀπὸ γ' ὥδης τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς
ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς*»
δὶς· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς, τὸ συναξά-
ριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Καταβασαίαι διπλαῖ καὶ ἡ θ' ὥδῃ
ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ
ἐορτῇ· ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησις σου, Χριστέ*», κοντάκιον
«*Ἡ παρθένος σήμερον*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος, ἡμέρας,
Πέμ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ι' 35-ια' 7)· Εὐαγγέλιον, ἡμέρας, Πέμ.
ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 27-33). Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία
τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως*,
«*Μεγάλυνον, ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*»
κοινωνικὸν «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ*
ἀλληλουία» ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Ἡ γέννησις σου,*
Χριστέ». Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἐορτῆς.